चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास - क्रमांक एकोणतीस

यहेज्केल क्रमांक दहा

Jeff Pippenger
2026-08-31

यहेज्केलाच्या ग्रंथामध्ये अनेक अद्भुत आणि महत्त्वपूर्ण भविष्यसूचक रेषा व सत्ये आहेत. मंदिराच्या आत असलेल्या संदेष्ट्यांच्या बायबलमधील चित्रणांमध्ये, चाकांच्या आत चाके ओळखून दाखवणारा, इतर सर्वांपेक्षा विशेषतः यहेज्केलच आहे. सिस्टर व्हाईट यांच्या मते, ती चाके मानवी क्रियाकलापांच्या गुंतागुंतीच्या परस्परसंवादाचे प्रतिनिधित्व करतात, जे उत्तरवर्षावाच्या काळातील घटनांच्या क्रमाचे दर्शन घडवितात. त्या घटना संदेष्ट्याने, जेव्हा तो कृतीद्वारे सादर केलेल्या दृष्टांतामध्ये स्वतः भविष्यवाणीचा भाग बनला, तेव्हा दर्शविल्या जातात; जसे यरुशलेमाच्या वेढ्याचे चौथ्या अध्यायातील चित्रण करताना यहेज्केल डाव्या आणि नंतर उजव्या कुशीवर पडून राहतो. तसेच तेरा विशिष्ट तारखा आहेत ज्या यहेज्केलाचा इतिहास रेखाटतात, आणि असे करताना उत्तरवर्षावाच्या कालखंडातील मार्गचिन्हे पुरवितात, जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारला जातो. सत्ये केवळ तारखांद्वारेच नव्हे, तर सतरा, एकोणीस, पंचवीस, सत्तर, चाळीस, तीनशे नव्वद आणि अर्थातच तीस यांसारख्या संख्यांद्वारेही प्रकट केली जातात. आणखी एक संख्या, जी कदाचित यहेज्केलाच्या ग्रंथातील सर्वांत महत्त्वाची संख्या आहे, ती म्हणजे एकशे पन्नास. तरीही एकशे पन्नास ही संख्या यहेज्केलाच्या ग्रंथात आढळत नाही. तरीसुद्धा, ओळिवर ओळ—ती तेथे आहे.

एकशे पन्नास हा अंक वेढ्याच्या रेषेत भविष्यवाणीपूर्वक अंतर्भूत आहे, आणि वेढा ही एक स्वतंत्र भविष्यवाणीची रेषा आहे; किंवा तुम्ही इच्छिल्यास, वेढा हे एक चाक आहे. इतिहासातील भविष्यवाणीची रेषा सदैव अल्फा आणि ओमेगा धारण करीत असते, आणि तसे असल्याने त्या रेषेच्या आरंभी व शेवटी अल्फा आणि ओमेगाची वैशिष्ट्ये प्रतिबिंबित झाली पाहिजेत; अन्यथा ती रेषा ठरत नाही. वेढ्याचा अल्फा घटना म्हणजे यहेज्केलाच्या पत्नीचा मृत्यू होता, आणि वेढ्याचा शेवट म्हणजे ख्रिस्ताच्या वधूचा मृत्यू होता, जो यरुशलेमच्या विनाशाद्वारे दर्शविला गेला.

> आणि मी योहान पवित्र नगर, नवीन यरुशलेम, स्वर्गातून देवाकडून खाली उतरताना पाहिले; ते आपल्या पतीसाठी अलंकृत केलेल्या वधूसारखे सिद्ध केलेले होते. आणि मी स्वर्गातून एक मोठा आवाज ऐकला, जो म्हणत होता, पाहा, देवाचा निवास मनुष्यांबरोबर आहे, आणि तो त्यांच्याबरोबर वास करील, आणि ते त्याचे लोक होतील, आणि देव स्वतः त्यांच्याबरोबर असेल, आणि त्यांचा देव असेल. आणि देव त्यांच्या डोळ्यांतील सर्व अश्रू पुसून टाकील; आणि पुढे मरण राहणार नाही, ना शोक, ना आक्रोश, ना वेदना; कारण पूर्वीच्या गोष्टी नाहीशा झाल्या आहेत. आणि जो सिंहासनावर बसला होता तो म्हणाला, पाहा, मी सर्व काही नवीन करीत आहे. आणि तो मला म्हणाला, लिही; कारण ही वचने सत्य व विश्वासू आहेत. आणि तो मला म्हणाला, पूर्ण झाले आहे. मी अल्फा आणि ओमेगा आहे, आरंभ आणि शेवट. जो तृषार्त आहे त्याला मी जीवनजलाच्या झऱ्यातून विनामूल्य देईन. जो जय मिळवितो तो सर्व गोष्टींचा वारस होईल; आणि मी त्याचा देव होईन, आणि तो माझा पुत्र होईल. परंतु भित्रे, आणि अविश्वासू, आणि घृणास्पद, आणि खून करणारे, आणि व्यभिचारी, आणि जादूटोणा करणारे, आणि मूर्तिपूजक, आणि सर्व लबाड यांचा वाटा त्या अग्नी व गंधकाने जळणाऱ्या सरोवरात असेल; हेच दुसरे मरण आहे. आणि सात शेवटच्या पीडांनी भरलेली सात पात्रे ज्यांच्याकडे होती अशा सात देवदूतांपैकी एक माझ्याकडे आला, आणि माझ्याशी बोलून म्हणाला, येथे ये; मी तुला वधू, म्हणजे कोकराच्या पत्नीला, दाखवीन. प्रकटीकरण 21:2–9.

वेढ्याच्या प्रारंभी यहेज्केलची पत्नी मरण पावते, आणि तेथे तिची ओळख यहेज्केलच्या “डोळ्यांची अभिलाषा” अशी करून दिली आहे; आणि त्याच अध्यायात वर्णिलेल्या यरुशलेमच्या नाशात, यरुशलेमची ओळख इस्राएलच्या “डोळ्यांची अभिलाषा” अशी करून दिली आहे.

पुन्हा नवव्या वर्षी, दहाव्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी, परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, … पुन्हा परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, हे मनुष्यपुत्रा, पाहा, मी एका घावाने तुझ्या डोळ्यांची इच्छा तुझ्यापासून काढून घेत आहे; तरीही तू शोक करू नकोस, रडू नकोस, आणि तुझे अश्रू वाहू देऊ नकोस. निःशब्द उसासे टाक; मेलेल्यासाठी शोक करू नकोस; आपल्या डोक्यावरची पागोटी बांध, आणि आपल्या पायांत जोडे घाल, आपले ओठ झाकू नकोस, आणि लोकांचे शोकाचे अन्न खाऊ नकोस. म्हणून मी सकाळी लोकांशी बोललो; आणि संध्याकाळी माझी पत्नी मरण पावली; आणि सकाळी मला जशी आज्ञा देण्यात आली होती तसे मी केले. तेव्हा लोक मला म्हणाले, तू असे करीत आहेस, तर या गोष्टींचा आमच्यासाठी काय अर्थ आहे हे तू आम्हांस सांगणार नाहीस काय?

मग मी त्यांना उत्तर दिले, "परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले व म्हणाले, 'इस्राएलाच्या घराण्याशी बोल: प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, मी माझ्या पवित्रस्थानाला अपवित्र करीन—जे तुमच्या सामर्थ्याचे वैभव आहे, जे तुमच्या डोळ्यांची अभिलाषा आहे, आणि ज्यावर तुमच्या जीवाला दया येते; आणि तुमचे जे पुत्र व तुमच्या ज्या कन्या तुम्ही मागे सोडल्या आहेत त्या तलवारीने पडतील. आणि मी केले आहे तसे तुम्ही कराल: तुम्ही आपले ओठ झाकणार नाही, आणि माणसांचे अन्न खाणार नाही. तुमच्या पागोट्या तुमच्या डोक्यावर असतील, आणि तुमच्या पायांत तुमची पादत्राणे असतील; तुम्ही शोक करणार नाही किंवा रडणार नाही; परंतु तुम्ही आपल्या अधर्मांमुळे क्षीण व्हाल, आणि एकमेकांसमोर करीत विलाप कराल.'"

म्हणून यहेज्केल तुमच्यासाठी एक चिन्ह आहे; त्याने जे काही केले, त्याप्रमाणे तुम्ही कराल; आणि जेव्हा हे घडेल, तेव्हा तुम्ही जाणाल की मी प्रभू परमेश्वर आहे. आणि हे मनुष्यपुत्रा, ज्या दिवशी मी त्यांच्याकडून त्यांचे बळ, त्यांच्या वैभवाचा आनंद, त्यांच्या डोळ्यांची अभिलाषा, आणि ज्यावर त्यांनी आपले मन लावले आहे ते—म्हणजे त्यांचे पुत्र आणि त्यांच्या कन्या—हिरावून घेईन, त्या दिवशी जो कोणी सुटेल तो तुझ्याकडे येऊन तुला ते तुझ्या कानांनी ऐकवणार नाही काय? त्या दिवशी तुझे तोंड त्या सुटून आलेल्यासाठी उघडले जाईल, आणि तू बोलशील, व पुढे मुक राहणार नाहीस; आणि तू त्यांच्यासाठी एक चिन्ह होशील; आणि ते जाणतील की मी प्रभू आहे. यहेज्केल 24:1, 15–27.

वेढ्याचा अल्फा म्हणजे यहेज्केलच्या अभिलाषेचा मृत्यू, आणि ओमेगा म्हणजे इस्राएलच्या अभिलाषेचा मृत्यू.

ऐकणे, पण न ऐकणे

पाच प्रसंगी ज्येष्ठ किंवा लोक हे काही ना काही प्रकारे यहेज्केलाचे ऐकत आहेत असे चित्रित केलेले आहेत. यहेज्केल 8:1 मध्ये यहूदाचे ज्येष्ठ त्याच्यासमोर बसलेले आहेत. यहेज्केल 14:1 मध्ये ज्येष्ठ येऊन त्याच्यासमोर बसतात. यहेज्केल 20:1 मध्ये इस्राएलचे ज्येष्ठ परमेश्वराची चौकशी करण्यासाठी येतात. यहेज्केल 37:18 मध्ये देव यहेज्केलाला सांगतो: "तुझ्या लोकांची मुले तुला म्हणत बोलतील, 'या गोष्टींनी तुझा काय अभिप्राय आहे हे तू आम्हांस दाखवणार नाहीस काय?'" चोविसाव्या अध्यायात लोक थेट विचारतात: "तू असे जे करीत आहेस, त्या गोष्टी आमच्यासाठी काय आहेत हे तू आम्हांस सांगणार नाहीस काय?" या पाचही उदाहरणांत ज्येष्ठ किंवा लोक लाओदिकीया-सदृश अवस्थेत आहेत.

आणि तो म्हणाला, जा, आणि या लोकांना सांग, तुम्ही खरोखर ऐकत राहाल, परंतु समजणार नाही; आणि खरोखर पाहत राहाल, परंतु जाणणार नाही. या लोकांचे हृदय स्थूल कर, आणि त्यांचे कान जड कर, आणि त्यांचे डोळे मिटून टाक; नाहीतर ते आपल्या डोळ्यांनी पाहतील, आणि आपल्या कानांनी ऐकतील, आणि आपल्या हृदयाने समजतील, आणि परिवर्तित होतील, आणि बरे केले जातील. यशया ६:९, १०.

ऐकूनही न ऐकणाऱ्या लोकांची पाच प्रतीके, आणि पाहूनही न पाहणाऱ्या लोकांची पाच प्रतीके, यशयाच्या साक्षीतील पाहण्यास व ऐकण्यास नकार देणाऱ्यांच्या पाच पायऱ्यांशी सुसंगत आहेत.

परंतु परमेश्वराचे वचन त्यांच्यासाठी आज्ञेवर आज्ञा, आज्ञेवर आज्ञा; ओळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे; असे झाले, की ते जाऊन मागे पडावेत, आणि तुटावेत, आणि सापळ्यात अडकावेत, आणि

धरले जावेत. यशया 28:13.

आणि त्यांच्यामधील पुष्कळ जण ठेचकाळतील, आणि पडतील, आणि खंडित होतील, आणि पाशात सापडतील, आणि पकडले जातील. यशया 8:15.

चिन्हे

यहेज्केलच्या चोवीसाव्या अध्यायात, वेढ्याच्या आरंभापासून आणि यहेज्केलच्या पत्नीच्या मृत्यूपासून सुरू होणारा कालखंड—त्याच्या डोळ्यांची अभिलाषा—यरुशलेमच्या मृत्यूसमवेत, म्हणजे इस्राएलच्या डोळ्यांची अभिलाषा, समाप्त होतो. दीड वर्षांचा वेढा अल्फा आणि ओमेगा यांची छाप धारण करतो, आणि हा कालखंड एका चिन्हाने सुरू होऊन एका चिन्हानेच समाप्त होतो. यहेज्केल चोवीसमध्ये जसे आहे, तसेच येशू मत्तय चोवीसमध्ये वेढ्याचे चिन्ह ओळखून सांगतो.

ख्रिस्ताचे शब्द मोठ्या लोकसमुदायाच्या ऐकण्यात उच्चारले गेले होते; परंतु तो एकांतात असताना, जैतून पर्वतावर बसला असता, पेत्र, योहान, याकोब आणि आंद्रे त्याच्याकडे आले. “आम्हांला सांगा,” ते म्हणाले, “या गोष्टी केव्हा होतील? आणि तुझ्या येण्याचे व जगाच्या अंताचे चिन्ह काय असेल?” येशूने आपल्या शिष्यांना यरुशलेमच्या विनाशाचा आणि आपल्या आगमनाच्या त्या महान दिवसाचा स्वतंत्रपणे विचार करून उत्तर दिले नाही. त्याने या दोन्ही घटनांचे वर्णन एकमेकांत गुंफले. जशा त्याने भविष्यकालीन घटना पाहिल्या, तशाच जर त्याने आपल्या शिष्यांसमोर उघड केल्या असत्या, तर ते ते दृश्य सहन करू शकले नसते. त्यांच्यावर दया करून त्याने त्या दोन महान संकटांचे वर्णन एकत्रित केले, आणि त्यांचा अर्थ स्वतः शोधून काढण्यासाठी शिष्यांना सोडून दिले. जेव्हा त्याने यरुशलेमच्या विनाशाचा उल्लेख केला, तेव्हा त्याचे भविष्यवाणीचे शब्द त्या घटनेपलीकडे जाऊन त्या अंतिम ज्वालाग्रासी विनाशापर्यंत पोहोचले—त्या दिवशी, जेव्हा परमेश्वर जगाला त्यांच्या अधर्माबद्दल दंड देण्यासाठी आपल्या स्थानावरून उठेल, जेव्हा पृथ्वी आपले रक्त प्रकट करील आणि आपल्या मारल्या गेलेल्यांना यापुढे झाकून ठेवणार नाही. हे संपूर्ण प्रवचन केवळ शिष्यांसाठीच नव्हे, तर पृथ्वीच्या इतिहासातील अंतिम प्रसंगांत जगणाऱ्यांसाठीही देण्यात आले होते.

“शिष्यांकडे वळून ख्रिस्त म्हणाला, ‘कोणीही तुम्हांला फसवू नये म्हणून सावध राहा. कारण पुष्कळ जण माझ्या नावाने येतील आणि म्हणतील, मीच ख्रिस्त आहे; आणि ते पुष्कळांना फसवतील.’ अनेक खोटे मशीहा प्रकट होतील, चमत्कार करीत असल्याचा दावा करतील, आणि यहूदी राष्ट्राच्या सुटकेची वेळ आली आहे असे घोषित करतील. हे पुष्कळांना भ्रमित करतील. ख्रिस्ताचे शब्द पूर्ण झाले. त्याच्या मृत्यूपासून यरुशलेमेवरील वेढ्यापर्यंत अनेक खोटे मशीहा प्रकट झाले. परंतु हा इशाराही जगाच्या या युगात जगणाऱ्यांना देण्यात आला होता. यरुशलेमेच्या विनाशापूर्वी जेच फसवेपण आचरणात आणले गेले, तेच युगानुयुगे आचरणात आणले गेले आहे, आणि पुन्हा आणले जाईल.”

“‘आणि तुम्ही युद्धांविषयी आणि युद्धांच्या अफवांविषयी ऐकाल; घाबरू नका; कारण या सर्व गोष्टी घडल्या पाहिजेत, परंतु अंत अद्याप आलेला नाही.’ यरुशलेमच्या विनाशापूर्वी मनुष्यांनी सर्वोच्च सत्तेसाठी झगडा केला. सम्राटांची हत्या करण्यात आली. जे सिंहासनाच्या अगदी जवळ उभे आहेत असे मानले जात होते, त्यांचा वध करण्यात आला. युद्धे आणि युद्धांच्या अफवा होत्या. ‘या सर्व गोष्टी घडल्या पाहिजेत,’ ख्रिस्त म्हणाला, ‘परंतु अंत [यहूदी राष्ट्राचा, एक राष्ट्र म्हणून, अंत] अद्याप आलेला नाही. कारण राष्ट्र राष्ट्राविरुद्ध उठेल, आणि राज्य राज्याविरुद्ध; आणि निरनिराळ्या ठिकाणी दुष्काळ, महामारी, आणि भूकंप होतील. या सर्व गोष्टी दुःखांच्या आरंभीच्या आहेत.’ ख्रिस्त म्हणाला, जसे रब्बी ही चिन्हे पाहतील, तसे ते त्यांना देवाने आपल्या निवडलेल्या लोकांना दास्यात ठेवणाऱ्या राष्ट्रांवर केलेले न्याय असे घोषित करतील. ते घोषित करतील की ही चिन्हे मशीहाच्या आगमनाची खूण आहेत. फसू नका; ती त्याच्या न्यायांची सुरुवात आहेत. लोकांनी स्वतःकडेच पाहिले आहे. त्यांनी पश्चात्ताप केला नाही आणि परिवर्तन पावले नाहीत, जेणेकरून मी त्यांना बरे करावे. जी चिन्हे ते त्यांच्या दास्यातून मुक्ततेची खूण म्हणून मांडतात, ती त्यांच्या विनाशाची चिन्हे आहेत.” द डिझायर ऑफ एजेस, ६२८.

इ.स. ६६ मधील यरुशलेमच्या वेढ्यामध्ये, पवित्रस्थानाच्या परिसरात रोमने आपली ध्वजचिन्हे उभी केल्याचे चिन्ह समाविष्ट होते. इ.स. ६६ ते ७० या कालखंडातील घटनांवरील येशूच्या भाष्यात, इ.स. ७० मधील विनाशाचा संबंध त्याच्या द्वितीय आगमनाशी जोडला गेला; आणि त्याच्या द्वितीय आगमनाशी एक चिन्ह संबंधित आहे.

> “लवकरच आमचे डोळे पूर्वेकडे वेधले गेले, कारण तेथे मनुष्याच्या हाताच्या अर्ध्या आकाराइतका एक लहान काळा मेघ प्रकट झाला होता; आणि तो मनुष्यपुत्राच्या चिन्हाचा आहे, हे आम्हा सर्वांना ठाऊक होते.” The Day Star, 1846.

इ.स. 66 ते 70 च्या इतिहासाची सुरुवात आणि समाप्ती यांत वेढ्याच्या आरंभाशी आणि नगराच्या विनाशाशी संबंधित अशी एक चिन्ह समाविष्ट आहे, जी इ.स.पू. 587 आणि इ.स.पू. 586 मध्ये डोळ्यांच्या इच्छेच्या मृत्यूच्या अल्फा आणि ओमेगा चिन्हाशी सुसंगत आहे.

दीड वर्षांच्या वेढ्याचा इतिहास हा उत्तरकाळासाठी एक “चिन्ह” आहे. यहेज्केलच्या इतिहासात दर्शविलेल्या मूर्ख कुमारिका, इ.स. 66 मध्ये वेढ्याचे चिन्ह पाहून सुरक्षिततेकडे पळालेल्या शहाण्या कुमारिकांच्या इतिहासात त्यांचा समांतर प्रत्यय येतो. दीड वर्षांचा वेढा हे असे चिन्ह आहे की जे उपासकांच्या दोन वर्गांना प्रकट करते. एक वर्ग हे चिन्ह समजेल; दुसरा वर्ग—यशयाने “पुष्कळ” असे दर्शविलेला—ना पाहील ना ऐकेल.

अनेक आणि थोडे

> मग राजाने सेवकांना म्हटले, याचे हातपाय बांधा, आणि याला घेऊन जा, व बाहेरील अंधकारात फेकून द्या; तेथे रडणे व दातओठ खाणे होईल. कारण बोलाविलेले पुष्कळ आहेत, पण निवडलेले थोडके आहेत. मत्तय 22:13, 14.

> म्हणून शेवटचे पहिले होतील, आणि पहिले शेवटचे: कारण पुष्कळ जणांना बोलाविलेले असते, पण निवडलेले थोडके असतात. मत्तय 20:16.

पाहणे आणि ऐकणे

यहेज्केलाच्या पुस्तकात प्रत्यक्ष कृतीतून दाखविलेल्या पाच दृष्टांत आहेत, आणि तसेच पाच वेळा यहेज्केलाने नेत्यांना व लोकांना संबोधून सांगितले. हे दोन साक्षीदार त्या पाच मूर्ख कुमारिका ओळखून दाखवितात, ज्या ‘पाहण्यास’ नकार देतात आणि ‘ऐकण्यास’ही नकार देतात. यहूदा वंशाचा सिंह म्हणून असलेला येशू जेव्हा आपले भविष्यसूचक वचन उघडतो, तेव्हा वाढणारे ज्ञान पाहण्यास किंवा ऐकण्यास त्या नकार देतात.

जगत पाहील आणि ऐकेल

> हे जगातील सर्व रहिवाशांनो, आणि पृथ्वीवरील वास करणाऱ्यांनो, तो पर्वतांवर ध्वज उभारतो तेव्हा पाहा; आणि तो रणशिंग फुंकतो तेव्हा ऐका. यशया 18:3.

> आणि त्या दिवशी बहिरे पुस्तकातील शब्द ऐकतील, आणि अंधांचे डोळे अंधुकतेतून व अंधारातून पाहतील. यशया 29:18.

माझ्या मूर्ख व सुबुद्धीहीन लोकांना काहीही ज्ञान नाही

> मी किती काळ ध्वज पाहत राहू, आणि रणशिंगाचा आवाज ऐकत राहू? कारण माझे लोक मूर्ख आहेत; त्यांनी मला ओळखले नाही; ते अविवेकी मुले आहेत, आणि त्यांना काहीही समज नाही; वाईट करावयास ते चतुर आहेत, परंतु चांगले करावयास त्यांना काहीच ज्ञान नाही. यिर्मया ४:२१, २२.

हे याकोबाच्या घराण्यात जाहीर करा, आणि यहूदामध्ये प्रसिद्ध करा, असे म्हणत, हे मूर्ख आणि समज न असलेल्या लोकांनो, आता हे ऐका; ज्यांना डोळे आहेत, तरी ते पाहत नाहीत; ज्यांना कान आहेत, तरी ते ऐकत नाहीत. यिर्मया 5:20, 21.

बंडखोर घराणे

परमेश्वराचे वचन पुन्हा माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, “हे मनुष्यपुत्रा, तू एका बंडखोर घराण्याच्या मध्यभागी राहतोस; ज्यांना पाहण्यासाठी डोळे आहेत, तरी ते पाहत नाहीत; ऐकण्यासाठी कान आहेत, तरी ते ऐकत नाहीत; कारण ते बंडखोर घराणे आहे.” यहेज्केल 12:1, 2.

म्हणून मी त्यांच्याशी दृष्टांतांनी बोलतो; कारण पाहत असूनही ते पाहत नाहीत, आणि ऐकत असूनही ते ऐकत नाहीत, तसेच त्यांना समजतही नाही. आणि त्यांच्यामध्ये यशयाची ही भविष्यवाणी पूर्ण होते, जी म्हणते, ऐकून तुम्ही ऐकाल, पण समजणार नाही; आणि पाहून तुम्ही पाहाल, पण जाणणार नाही. कारण या लोकांचे हृदय स्थूल झाले आहे, आणि त्यांचे कान ऐकण्यात मंद झाले आहेत, आणि त्यांनी आपले डोळे मिटले आहेत; असे होऊ नये की त्यांनी आपल्या डोळ्यांनी पाहावे, आणि आपल्या कानांनी ऐकावे, आणि आपल्या हृदयाने समजावे, आणि वळून यावे, आणि मी त्यांना बरे करावे.

परंतु धन्य आहेत तुमचे डोळे, कारण ते पाहतात; आणि तुमचे कान, कारण ते ऐकतात. कारण मी तुम्हांला खरेच सांगतो, की अनेक संदेष्टे आणि नीतिमान पुरुष यांनी तुम्ही जे पाहता त्या गोष्टी पाहण्याची इच्छा धरली, पण त्या त्यांनी पाहिल्या नाहीत; आणि तुम्ही जे ऐकता त्या गोष्टी ऐकण्याची इच्छा धरली, पण त्या त्यांनी ऐकल्या नाहीत. मत्तय 13:13–17.

प्राचीन मार्ग

परमेश्वर असे म्हणतो, “मार्गांवर उभे राहा, पाहा, आणि जुन्या वाटांविषयी विचारा, चांगला मार्ग कोठे आहे ते शोधा, आणि त्यात चाला; म्हणजे तुमच्या आत्म्यांना विश्रांती मिळेल.” पण त्यांनी म्हटले, “आम्ही त्यात चालणार नाही.” तसेच मी तुमच्यावर पहारेकरी नेमले आणि म्हटले, “तुतारीच्या नादाकडे कान द्या.” पण त्यांनी म्हटले, “आम्ही ऐकणार नाही.” यिर्मया 6:16, 17.

१८४०–१८४४ चा संदेश

१८४०–१८४४ या काळात देण्यात आलेले सर्व संदेश आता प्रभावीपणे सादर केले गेले पाहिजेत, कारण अनेक लोकांनी आपला आध्यात्मिक दिशा-बोध गमावला आहे. हे संदेश सर्व मंडळ्यांपर्यंत पोहोचले पाहिजेत.

“ख्रिस्त म्हणाला, ‘धन्य आहेत तुमचे डोळे, कारण ते पाहतात; आणि तुमचे कान, कारण ते ऐकतात. कारण मी तुम्हांला खरोखर सांगतो, की अनेक संदेष्टे आणि नीतिमान लोकांनी तुम्ही जे पाहता त्या गोष्टी पाहण्याची इच्छा धरली, परंतु त्या त्यांनी पाहिल्या नाहीत; आणि तुम्ही जे ऐकता त्या गोष्टी ऐकण्याची इच्छा धरली, परंतु त्या त्यांनी ऐकल्या नाहीत’ [मत्तय 13:16, 17]. धन्य आहेत ते डोळे ज्यांनी 1843 आणि 1844 मध्ये दिसलेल्या गोष्टी पाहिल्या.”

“संदेश देण्यात आला आहे. आणि त्या संदेशाची पुनरुक्ती करण्यात कोणताही विलंब होता कामा नये, कारण काळाची चिन्हे पूर्ण होत आहेत; अंतिम कार्य पूर्ण केले गेले पाहिजे. अल्पावधीत एक महान कार्य केले जाईल. देवाच्या नियुक्तीने लवकरच एक संदेश दिला जाईल, जो वाढत जाऊन मोठ्या आक्रंदनात परिवर्तित होईल. तेव्हा दानियेल आपल्या नेमलेल्या स्थानी उभा राहील, आपली साक्ष देण्यासाठी.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

वेढ्याचे चिन्ह

यहेज्केलाच्या पुस्तकात पाच वेळा अशा आहेत की त्याने लोकांनी पाहण्यास नकार दिलेली एक दृष्टांतात्मक कृती ‘प्रत्यक्ष साकारून’ दाखविली; आणि तसेच पाच वेळा त्याने त्या लोकांशी ‘बोलून’ दाखविले, ज्यांनी ऐकण्यास नकार दिला. कृतीतून साकारलेला दृष्टांत आणि वचनरूप भाषण ही दोन साक्षी मूर्ख अशा पाच कुमारिकांसमोर सादर करण्यात आल्या. अध्याय चारमध्ये आढळणाऱ्या त्या कृतीदृष्टांतांपैकी एक वेढ्याच्या “चिन्हाचे” प्रतिनिधित्व करते, जे येऊ घातलेल्या विनाशाचा इशारा देते. यहेज्केलाचा संदेश हा लाओदिकीया यांस दिलेला संदेश आहे.

लाओदिकियाला दिलेले “चिन्ह” म्हणजे ‘वेढ्याचे चिन्ह’ होय, आणि उत्तरकालातील वेढा अनेक साक्षीदारांद्वारे दर्शविला जातो. ख्रिस्ताच्या काळातील यहूद्यांना देण्यात आलेले एकमेव चिन्ह म्हणजे योनाचे चिन्ह होते; योना हा व्हेलच्या पोटात तीन दिवस राहिलेल्या कृतीरूप दृष्टांताचे प्रतिनिधित्व करतो.

> तेव्हा शास्त्री आणि परुशी यांपैकी काहींनी उत्तर देऊन म्हटले, “गुरुजी, आम्हांस तुमच्याकडून एक चिन्ह पाहावयाचे आहे.” परंतु त्याने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “दुष्ट व व्यभिचारी पिढी चिन्ह शोधीत असते; आणि योना संदेष्ट्याच्या चिन्हाखेरीज तिला दुसरे कोणतेही चिन्ह दिले जाणार नाही. कारण जसा योना तीन दिवस व तीन रात्री मोठ्या माशाच्या पोटात होता, तसाच मनुष्याचा पुत्र तीन दिवस व तीन रात्री पृथ्वीच्या अंतःकरणात असेल.” मत्तय 12:38–40.

योनाचे चिन्ह

योनाचे चिन्ह हे मृत्यूपासून झालेल्या पुनरुत्थानाचे कृतीतून दर्शविलेले एक दृष्टांत होते. योहान हाच तोच सत्यार्थ दर्शवितो, कारण त्याला उकळत्या तेलाच्या कढईत टाकण्यात आले, आणि तो जिवंत बाहेर आला. सिंहांच्या गुहेतील दानियेल आणि नबुखद्नेस्सराच्या भट्टीतील ते तिघे श्रेष्ठ पुरुष मृत्यूपासून झालेल्या पुनरुत्थानाचे प्रतिनिधित्व करतात. हे सर्व प्रकटीकरण अध्याय अकरामध्ये पुनरुत्थित झालेल्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतात.

> “भूतकाळ आणि भविष्यकाळ यांचे चिंतन करून तारणहाराचे विचार आता परत आले. लोकांनी आपल्या मनावर झालेल्या प्रभावांनुसार आणि त्यांच्याकडे असलेल्या प्रकाशानुसार त्यांनी जे पाहिले व ऐकले होते त्याचे स्पष्टीकरण करण्याचा प्रयत्न करीत असताना, ‘येशू उत्तर देऊन म्हणाला, हा शब्द माझ्यासाठी नव्हे, तर तुमच्यासाठी आला आहे.’ हा त्याच्या मशीहत्वाचा मुकुटमणी पुरावा होता, पित्याकडून आलेला तो संकेत होता की येशूने सत्य उच्चारले होते आणि तो देवाचा पुत्र होता. यहूदी लोक उच्च स्वर्गातून आलेल्या या साक्षीकडून दूर फिरतील काय? त्यांनी एकदा तारणहाराला विचारले होते, आम्ही पाहून विश्वास ठेवावा यासाठी तू कोणते चिन्ह दाखवितोस? ख्रिस्ताच्या सेवाकाळभर असंख्य चिन्हे देण्यात आली होती; तरीही त्यांनी खात्री पटू नये म्हणून आपले डोळे मिटले आणि आपली अंतःकरणे कठोर केली. लाझराच्या पुनरुत्थानाचा मुकुटमणी चमत्कारही त्यांचा अविश्वास दूर करू शकला नाही, उलट त्यांना अधिक वाढलेल्या द्वेषाने भरले; आणि आता पित्याने बोलून दाखविले असताना, आणि ते यापुढे कोणतेही अधिक चिन्ह मागू शकत नसताना, त्यांची अंतःकरणे मऊ झाली नाहीत आणि त्यांनी तरीही विश्वास ठेवण्यास नकार दिला.” Spirit of Prophecy, volume 3, 79.

लाझर हा व्हेलच्या पोटात योनाने कृतीतून दर्शविलेल्या पुनरुत्थानाचा चिन्ह होता. पुनरुत्थित लाझराशी संबंधित पित्याचा आवाज दैवीत्व आणि मानवत्व यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करतो; आणि तोच, अर्थात, ख्रिस्ताचा स्वभाव आहे, ज्याने स्वतःवर मानवी देह धारण केला. दैवीत्वाचा मानवत्वाशी झालेला संयोग हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे ध्वजचिन्ह आहे, आणि लाझर हा त्या पुनरुत्थानाच्या सामर्थ्याचे चिन्ह आहे, जे सृष्टीकर्त्याचा सृष्टीशी संयोग घडवून आणते.

> “लाजरला उठविण्याद्वारे अनेकांना येशूवर विश्वास ठेवण्यास प्रवृत्त करण्यात आले. तारणारा येण्यापूर्वी लाजरने मरावे आणि त्याला थडग्यात ठेवण्यात यावे, ही देवाची योजना होती. लाजरला उठविणे हे ख्रिस्ताचे सर्वोच्च चमत्कार होते, आणि त्यामुळें अनेकांनी देवाचे गौरव केले.” Manuscript Releases, volume 21, 111.

लाझरूसने यरुशलेममध्ये झालेल्या विजयप्रवेशाचे नेतृत्व केले, आणि तो योनाद्वारे प्रतिमित केलेल्या पुनरुत्थानाचा जिवंत “चिन्ह” होता.

> “लाजरस, ज्याच्या देहाने कबरीत कुजणे पाहिले होते, परंतु जो आता गौरवशाली पुरुषत्वाच्या सामर्थ्यात आनंदित होता, त्याने त्या पशूला पुढे नेले ज्यावर तारणारा स्वार झाला होता.” द डिझायर ऑफ एजेस, 572.

विजयी प्रवेश हा एक्सेटर छावणी सभेशी सुसंगत आहे, जी दहा कुमारींच्या दृष्टांताची अल्फा-पूर्णता होती; आणि त्यामुळे तो योना व लाझर यांच्या “चिन्हाला” त्या संदेशाच्या घोषणेच्या ओमेगा व परिपूर्ण पूर्णतेशी सुसंगत करतो, “पाहा, वर येत आहे!”

> “दहा कुमारींच्या दृष्टांताकडे माझे लक्ष अनेकदा वेधले जाते; त्यांपैकी पाच शहाण्या होत्या, आणि पाच मूर्ख. हा दृष्टांत अक्षरशः पूर्ण झाला आहे आणि होणार आहे, कारण त्याचा या काळाशी विशेष संबंध आहे, आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाप्रमाणे, तो पूर्ण झाला आहे आणि काळाच्या समाप्तीपर्यंत वर्तमान सत्य म्हणून सतत राहील.” Review and Herald, August 19, 1890.

एक्सेटर येथील छावणीसभेला योना, लाझर आणि सॅम्युएल स्नो यांचे उशिरा आगमन हे यहेज्केलच्या “वेढ्याच्या चिन्हाशी” सुसंगत आहे. लाझराने ख्रिस्ताला गाढवावर बसवून यरुशलेममध्ये नेले.

> “ऑगस्ट, 1844 मध्ये एक्सेटर (न्यू हॅम्पशायर) येथील शिबिर-सभेमध्ये, जेव्हा ‘खरा मध्यरात्रीचा घोष’ प्रथम सादर करण्यात आला, तेव्हा बेट्स हा तेथील महत्त्वाच्या नेत्यांपैकी एक होता. योगायोगाने, त्या सकाळच्या शिबिरातील सेवेसाठी निवडलेला उपदेशक बेट्सच होता. तो आपल्या श्रोत्यांना विश्वासू राहण्याचे आवाहन करीत होता आणि शांतपणे त्यांना खात्री देत होता की देव केवळ त्यांची परीक्षा घेत आहे, की ते विलंबाच्या काळात आहेत, आणि यासारख्या भावना व्यक्त करीत होता, तेव्हाच सॅम्युएल एस. स्नो घोड्यावर स्वार होऊन शिबिरात आला. आपल्या भगिनी श्रीमती जॉन काउच यांच्या शेजारी बसून, स्नोने ख्रिस्त नेमलेल्या वेळी प्रकट होईल, या आपल्या ठाम विश्वासाचा पुनरुच्चार केला. अतिशय भावविव्हल झालेल्या श्रीमती काउच यांनी उठून उभे राहत, ‘हा पाहा, देवाकडून संदेश घेऊन आलेला मनुष्य!’ असे घोषित करून श्रोत्यांना चकित केले.” Leroy Froom, The Prophetic Faith of our Fathers, volume 4, 549.

एप्रिल, 1521 मध्ये मार्टिन ल्यूथर घोडागाडीने वर्म्सच्या डायटला गेला, जिथे त्याने पोपशाहीच्या परंपरा व रूढी नाकारल्या आणि असे म्हटले, “जोपर्यंत मला पवित्र शास्त्रांच्या साक्षीने किंवा स्पष्ट तर्काने खात्री पटत नाही… तोपर्यंत मी कोणतीही गोष्ट मागे घेऊ शकत नाही आणि घेणारही नाही, कारण अंतःकरणाविरुद्ध जाणे ना सुरक्षित आहे, ना योग्य. येथे मी उभा आहे. मी दुसरे काही करू शकत नाही. देव मला सहाय्य करो. आमेन.”

जशा फरीश्यांनी ख्रिस्ताच्या विजयी प्रवेशाला विरोध केला, तशाच प्रकारे पोपसत्ताधारी अधिकाऱ्यांनी लूथरच्या प्रवेशाला विरोध केला. त्यानंतर लूथरने आपले नाव बदलले (मुद्रांकित होण्याचे एक प्रतीक) आणि जर्मन भाषेत नवा करार अनुवादित करीत असताना त्याला गुप्त ठिकाणी लपविण्यात आले. वॉर्म्सच्या डाएटमधील त्याचे सादरीकरण मध्यरात्रीच्या आरोळीचे प्रतिरूप ठरले, ज्यामुळे त्या काळातील चर्च-राज्य सत्ताधाऱ्यांकडून मृत्यूचा फतवा निघाला; अशा रीतीने त्याने रविवारच्या कायद्याचे प्रतिरूप दर्शविले. ‘जुंकर यॉर्ग’ या नावाने दहा महिने लपून राहिल्यानंतर, सत्ताधाऱ्यांकडून असलेला धोका बदलला होता, आणि तो प्रामुख्याने भ्रष्ट चार्ल्स पाचव्याच्या समोर उभ्या असलेल्या दोन लष्करी समस्यांपर्यंत मर्यादित झाला होता. त्या दोन लष्करी धमक्या फ्रान्स आणि इस्लाम या होत्या; त्या आज मानवजातीसमोर उभ्या असलेल्या समाजवाद आणि इस्लाम यांच्या त्याच अपवित्र युतीचे प्रतिनिधित्व करीत होत्या.

> “पृथ्वीवरील देवाचे कार्य, युगानुयुगे, प्रत्येक महान सुधारणा किंवा धार्मिक चळवळीत ठळक साम्य दर्शविते. मनुष्यांशी व्यवहार करण्यातील देवाची तत्त्वे सदैव एकसारखीच असतात. वर्तमानकाळातील महत्त्वपूर्ण चळवळींना भूतकाळातील चळवळींमध्ये त्यांचे समांतर आढळते, आणि पूर्वकालीन युगांतील मंडळीचा अनुभव आपल्या स्वतःच्या काळासाठी अत्यंत मौल्यवान धडे देतो.” The Great Controversy, 343.

लाजरने नेलेल्या गाढवाने ख्रिस्ताला यरुशलेममध्ये आणले, घोडागाडीने ल्यूथरला डाएट ऑफ वर्म्स येथे आणले, आणि घोड्याने स्नोला एक्सेटरच्या छावणी सभेला आणले; अशा प्रकारे “Equus” या वंशातील “Equidae” कुलातील सदस्य असलेले गाढव आणि घोडा, हे दोन्ही मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या संदेशाचे चिन्ह म्हणून ओळखले जातात.

> हे सियोनकन्ये, फार हर्ष कर; हे यरुशलेमकन्ये, जयघोष कर: पाहा, तुझा राजा तुझ्याकडे येत आहे: तो न्यायी आहे, आणि तारण घेऊन येणारा आहे; तो नम्र आहे, आणि गाढवीवर, म्हणजे गाढवीच्या पिलावर स्वार होऊन येत आहे. जखऱ्या 9:9.

मध्यरात्रीच्या हाकेच्या संदेशाचे चिन्ह म्हणजे गाढव किंवा घोडा यांचे आगमन होय; हे दोन्ही इस्लामची प्रतीके आहेत. मध्यरात्रीच्या हाकेचा खरा संदेश वाहून नेणारा निवडलेला दूत, ख्रिस्त जसा गाढवावर येऊन पोहोचला त्याच अनुरूपतेने, घोड्यावर येऊन पोहोचला. उत्तरकालातील “वेढा” हे एलेन व्हाइट यांनी नॅशव्हिल शहरावर “अग्निगोळे” कोसळतील अशी केलेली ओळख पूर्ण झाल्याने चिन्हित होते.

वेढा नॅशविलच्या अग्निगोलांपासूनच का सुरू होतो? कारण इस्लामचे प्रतिनिधित्व देवाच्या भविष्यसूचक वचनात गाढव आणि घोडा यांच्याद्वारे केलेले आहे म्हणून का?

स्मुर्ना

सम्राट नीरो इ.स. 64 मध्ये रोम नगर जाळले गेले तेव्हा स्मुर्ना मंडळीच्या आरंभाचे चिन्ह ठरतो. ही तारीख ख्रिस्ती मंडळीवरील त्या छळाची सुरुवात दर्शविते, जो दोनशे पन्नास वर्षांच्या कालावधीत घडून आला आणि इ.स. 313 मधील एडिक्ट ऑफ मिलान येथे संपन्न झाला. पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती त्या अल्फा वेमार्कचे प्रतिनिधित्व करते, जो अशा एका कालखंडाची ओळख करून देतो की ज्याचा शेवट लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यातील पशूच्या चिन्हाने दर्शविलेल्या ओमेगा वेमार्कने होतो. या कालखंडाची सुरुवात “आदेशां”पासून होते, अशी त्याची ओळख पटते.

> “लवकरच उद्भवणाऱ्या संघर्षात कोणकोणत्या साधनांचा उपयोग केला जाईल, हे वाचकाने समजून घ्यावयाचे असल्यास, भूतकाळातील युगांमध्ये त्याच उद्देशासाठी रोमने ज्या उपायांचा अवलंब केला, त्यांचा इतिहास त्याने केवळ मागोवा घ्यावा. पोपवादी आणि प्रॉटेस्टंट एकत्र येऊन त्यांच्या सिद्धांतांना नाकारणाऱ्यांशी कसे वागतील, हे त्याला जाणून घ्यावयाचे असल्यास, सब्बाथ आणि त्याचे समर्थक यांच्याविषयी रोमने जो भाव प्रकट केला, तो त्याने पाहावा.”

> “राजकीय जाहीरनामे, सर्वसाधारण परिषदा, आणि लौकिक सत्तेच्या बळावर टिकवून ठेवलेले चर्चचे अध्यादेश—ही ती पावले होती, ज्यांद्वारे त्या मूर्तिपूजक सणाला ख्रिस्ती जगतात मानाचे स्थान प्राप्त झाले. रविवार-पालनाची सक्ती करणारा पहिला सार्वजनिक उपाय म्हणजे कॉन्स्टन्टाईनने जारी केलेला कायदा होय. (इ. स. 321; पृष्ठ 53 साठी परिशिष्टातील टीप पाहा.) या जाहीरनाम्याने नगरातील लोकांनी ‘सूर्याच्या पूज्य दिवशी’ विश्रांती घ्यावी, अशी अपेक्षा केली; परंतु ग्रामीण लोकांना त्यांच्या कृषिकर्मांत पुढे चालू ठेवण्यास परवानगी दिली. जरी तो प्रत्यक्षात एक मूर्तिपूजक कायदा होता, तरी ख्रिस्ती धर्माचा नाममात्र स्वीकार केल्यानंतर सम्राटाने त्याची अंमलबजावणी केली.” —The Great Controversy, 574.

स्मिर्ना मंडळीपासून पर्गमोस मंडळीपर्यंतच्या संक्रमणाला चिन्हांकित करणारा पहिला राजाज्ञापत्र म्हणजे इ.स. 313 मधील मिलानचा जाहीरनामा होय. त्याने इ.स. 321 मधील पहिल्या रविवाराच्या कायद्यापर्यंत नेणाऱ्या पहिल्या पावलाचे प्रतिनिधित्व केले. यरुशलेमचा विनाश हा रविवाराच्या कायद्याचा प्रतीकात्मक प्रकार आहे, आणि दोन भविष्यसूचक साक्षीदार त्या विनाशापूर्वी झालेल्या वेढ्याची ओळख करून देतात. इ.स.पू. 587 मधील बाबेलच्या तिसऱ्या वेढ्याने आणि इ.स. 70 मधील रोमच्या दुसऱ्या वेढ्याने दर्शविलेले हे दोन वेढे, रविवाराच्या कायद्याच्या वेमार्कपूर्वी असलेला वेमार्क हा भविष्यसूचक वेढा आहे, हे दर्शवितात.

नबुखद्नेस्सराने यहोयाकीमाविरुद्ध वेढा घातला, नंतर यहोयाखीनाविरुद्ध, आणि शेवटी सिद्कियाविरुद्ध. सेस्तियसने इ.स. 66 मध्ये वेढा घातला, आणि येशूने मंडळीला दिलेले चिन्ह पूर्ण केले, जसे इ.स.पू. 587 मधील तिसऱ्या वेढ्याजवळ यहेज्केलाच्या पत्नीच्या मृत्यूचे चिन्ह होते. यरुशलेमच्या नाशापूर्वी येणारा मार्गचिन्ह म्हणजे वेढा, आणि ते एक "चिन्ह" देखील आहे. इ.स. 321 च्या रविवार कायद्यापूर्वीचे मार्गचिन्ह म्हणजे मिलानचा जाहीरनामा, जिथे कोणतीही निंदा नसलेल्या मंडळीची (स्मुर्णा) तडजोड झालेल्या मंडळीच्या प्रतीक असलेल्या पर्गमाकडे संक्रमण होते.

म्हणून मिलानचा हुकूम हा भविष्यसूचक वेढ्याची सुरुवात आहे, आणि तो एक चिन्हही आहे. तसेच तो हेही दर्शवितो की एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या लौदीकेय चळवळीचे संक्रमण एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या फिलादेल्फियाई चळवळीकडे येथे घडते.

प्रकटीकरणातील सात चर्चांपैकी फिलाडेल्फिया आणि स्मुर्ना हीच अशी दोन चर्च आहेत ज्यांच्यावर कोणतीही निंदा नाही. हा तथ्य, पुढे जाऊन, त्या संक्रमणाची ओळख चर्च मिलिटंटकडून चर्च ट्रायंफंटकडे होणारे संक्रमण अशी करून देतो. ते संक्रमण एडिक्ट ऑफ मिलान याच्याशी सुसंगत आहे, जिथे एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या उत्तरकालीन चळवळीचे रूपांतर त्या सातांपैकी असलेल्या आठव्या चर्चमध्ये होते. फिलाडेल्फिया आणि स्मुर्ना हीच अशी दोन चर्च आहेत जी अशा लोकांशी संघर्ष करतात जे स्वतःला यहूदी म्हणवितात, परंतु प्रत्यक्षात सैतानाच्या सभास्थानातील आहेत.

३१३ हा तो मार्गचिन्हही १८४४ मधील १२ ते १७ ऑगस्टदरम्यान झालेल्या एक्सेटर छावणीसभेशी सुसंगत आहे. ती छावणीसभा संपल्यावर, २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी दार बंद होईपर्यंत तो संदेश संयुक्त संस्थानांच्या पूर्व समुद्रकिनाऱ्यावर भरतीच्या प्रचंड लाटेसारखा पसरला.

> "भरतीच्या प्रचंड लाटेसारखी ही चळवळ संपूर्ण देशभर पसरली. शहरापासून शहरापर्यंत, खेड्यापासून खेड्यापर्यंत, आणि दुर्गम ग्रामीण प्रदेशांतही ती पोहोचली, जोवर देवाच्या प्रतीक्षेत असलेले लोक पूर्णपणे जागृत झाले नाहीत. या घोषणेपुढे उन्माद जसा उगवत्या सूर्यापुढे पहाटेचा दवबिंदू नाहीसा होतो तसा नाहीसा झाला. विश्वासणाऱ्यांनी आपला संशय आणि संभ्रम दूर झालेला पाहिला, आणि आशा व धैर्य यांनी त्यांच्या अंतःकरणांना चेतना दिली. हे कार्य त्या टोकाच्या प्रवृत्तींपासून मुक्त होते, ज्या देवाच्या वचन आणि आत्म्याच्या नियंत्रणकारी प्रभावाविना केवळ मानवी उत्तेजन असते तेव्हा नेहमी प्रकट होतात. त्याचे स्वरूप त्या नम्रतेच्या आणि प्रभूकडे परत येण्याच्या काळांसारखे होते, जे प्राचीन इस्राएलमध्ये त्याच्या सेवकांकडून येणाऱ्या ताडनाच्या संदेशांनंतर येत असत. त्यात ती वैशिष्ट्ये होती जी प्रत्येक युगातील देवाच्या कार्याची ओळख ठरतात. त्यात उन्मत्त आनंद फारसा नव्हता, तर त्याऐवजी अंतःकरणाची खोल छाननी, पापाची कबुली, आणि जगाचा त्याग होता. प्रभूला सामोरे जाण्याची तयारी ही व्याकूळ आत्म्यांची जड भाररूप चिंता होती. त्यात चिकाटीची प्रार्थना आणि देवाला संपूर्ण, निष्कपट समर्पण होते." द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 400, 401.

२२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी बंद झालेले दार लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याचे प्रतिरूप दर्शविते, आणि २२ ऑक्टोबरच्या बंद दारापूर्वीचा मार्गचिन्ह एक्सेटर येथील शिबिरसभा होती. म्हणून एक्सेटर येथील शिबिरसभा मिलानच्या आज्ञापत्राशी सुसंगत ठरते. ती ख्रिस्ताच्या विजयी प्रवेशाशीही सुसंगत ठरते.

> "मध्यरात्रीचा आक्रोश इतका युक्तिवादाने वहिला गेला नव्हता, जरी पवित्रशास्त्रातील पुरावा स्पष्ट व निर्णायक होता. त्याच्याबरोबर आत्म्यास हलविणारी एक प्रवर्तक शक्ती होती. तेथे संशय नव्हता, प्रश्नोत्तर नव्हते. ख्रिस्ताच्या यरुशलेमात झालेल्या विजयोत्सवी प्रवेशाच्या प्रसंगी, सण पाळण्यासाठी देशाच्या सर्व भागांतून जमलेले लोक जैतून पर्वताकडे लोटले, आणि येशूला सोबत करणाऱ्या जमावात ते सामील झाले तेव्हा, त्यांनी त्या क्षणाची प्रेरणा ग्रहण केली, आणि 'प्रभूच्या नावाने जो येतो तो धन्य!' [मत्तय 21:9.] या घोषणेचा नाद अधिक प्रबळ करण्यास हातभार लावला. त्याचप्रमाणे, अॅडव्हेंटिस्ट सभांकडे लोटलेले अविश्वासी—काही जिज्ञासेपोटी, तर काही केवळ थट्टा करण्यासाठी—'पाहा, वर येत आहे!' या संदेशाबरोबर असलेल्या खात्री पटविणाऱ्या सामर्थ्याची जाणीव करू लागले!" Spirit of Prophecy, volume 4, 250.

मिलानचा फतवा 587 इ.स.पूर्वी नबुखद्नेस्सराने आणि इ.स. 66 मध्ये सेस्तियसने प्रतिरूपित केलेल्या भविष्यसूचक वेढ्याचे चिन्ह ठरतो. त्या दोन वेढ्यांमुळे अनुक्रमे 586 इ.स.पूर्वी आणि इ.स. 70 मध्ये यरुशलेमचा नाश झाला. सेस्तियसचा वेढा संपला आणि साडेतीन वर्षांनंतर तीतुसाच्या अधीन वेढा पुन्हा सुरू झाला; अशा रीतीने एक असा भविष्यसूचक कालखंड उपलब्ध होतो, जो अल्फा रोमन शासकापासून सुरू होऊन ओमेगा शासकावर समाप्त होतो. ती साडेतीन वर्षे पोपशाहीकडून यरुशलेम तुडवले जाण्याचे प्रतिनिधित्व करतात, तसेच लवकरच येणाऱ्या रविवार कायद्याचेही, जेव्हा पोपशाहीची घातक जखम बरी होते आणि ती पुन्हा साडेतीन प्रतीकात्मक वर्षे राज्य करते.

> परंतु मंदिराबाहेरचे अंगण सोडून दे, आणि त्याचे मोजमाप करू नको; कारण ते अन्यजातींना देण्यात आले आहे; आणि ते पवित्र नगर बेचाळीस महिने तुडवतील. प्रकटीकरण 11:2.

इ.स. ५३८ मध्ये, आणि त्यानंतर पुन्हा आगामी रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, यरुशलेम पायदळी तुडविणे सुरू होते. त्या दोन्ही रविवारच्या कायद्यांचे प्रतिनिधित्व इ.स. ३२१ या वर्षाने करण्यात आले होते, जेव्हा महान कॉन्स्टंटाइनने पहिला रविवारचा कायदा जाहीर केला. इ.स. ५३८ मध्ये, सेस्टियसपासून टायटसपर्यंतच्या इतिहासाने दर्शविल्याप्रमाणे, देवाच्या मंडळीचा तीन अडीच वर्षे छळ करण्यासाठी (पायदळी तुडविण्यासाठी) पोपसत्तेला अधिकार देण्यात आला. इ.स. ५३८ मध्ये, ऑर्लीयाँच्या तिसऱ्या परिषदेतील पोपसत्तेने रविवारचा कायदा संमत केला. लवकरच येणारा रविवारचा कायदा हे दर्शवितो की पोपसत्तेला पुन्हा मंदिर पायदळी तुडविण्याचा (छळ करण्याचा) अधिकार कधी दिला जातो.

३१३ हे ३२१ मधील पहिल्या रविवारच्या कायद्याला कारणीभूत ठरलेल्या पहिल्या फर्मानाची ओळख करून देते. त्यानंतर ३३० मध्ये, भविष्यवाणीनुसार साम्राज्याचे पूर्व आणि पश्चिम अशा दोन भागांत विभाजन झाले, आणि अशा प्रकारे "बेचाळीस" प्रतीकात्मक महिन्यांच्या पोपशाही छळाच्या दुसऱ्या कालखंडाचा ओमेगा स्वरूपातील समारोप चिन्हांकित झाला—हा छळ व तुडविण्याचा कालखंड संयुक्त संस्थानांतील अल्फा रविवारच्या कायद्यापासून सुरू झाला होता.

> आणि तिसरा देवदूत त्यांच्या मागोमाग आला व मोठ्या आवाजाने म्हणाला, जो कोणी त्या पशूची व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करतो, आणि आपल्या कपाळावर किंवा आपल्या हातावर त्याची खूण स्वीकारतो, तोही देवाच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाचे पान करील; तो द्राक्षारस त्याच्या संतापाच्या प्याल्यात कोणतेही मिश्रण न करता ओतलेला आहे; आणि पवित्र देवदूतांच्या समक्ष व कोकराच्या समक्ष त्याला अग्नी व गंधक यांद्वारे यातना दिल्या जातील. आणि त्यांच्या यातनेचा धूर युगानुयुगे वर चढत राहतो; आणि जे त्या पशूची व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करतात, आणि जो कोणी त्याच्या नावाची खूण स्वीकारतो, त्यांना दिवस-रात्र विश्रांती नाही. येथे पवित्र जनांचा धीर आहे; येथे ते आहेत जे देवाच्या आज्ञा व येशूवरील विश्वास पाळतात. प्रकटीकरण 14:9–12.

सपाट भूमी

'मिलान' या शब्दाचा लॅटिन अर्थ सपाट प्रदेशाच्या मध्यभागी असा होतो. पूर्व आणि पश्चिम यांच्या मध्यभागी, इ.स. ३१३ मध्ये, पश्चिमेतील कॉन्स्टँटिनने पूर्वेतील लिसिनियस याच्याशी मैत्रीचा करार साधण्याचा प्रयत्न केला. त्या जाहीरनाम्याने पूर्व आणि पश्चिम यांना एकत्र आणण्याच्या प्रयत्नाचे प्रतिनिधित्व केले, आणि कॉन्स्टँटिनची सावत्र बहीण कॉन्स्टँशिया हिचा लिसिनियसशी विवाह झाला तेव्हा, करारात्मक विवाहाद्वारे त्या जाहीरनाम्याची पुष्टी करण्यात आली. तरीसुद्धा, दानियेल अकरामधील उत्तर दिशेच्या सेल्यूकिड आणि दक्षिणेच्या टॉलेमी यांच्यातील पहिल्या करारात्मक विवाहाप्रमाणेच, 'पूर्व तो पूर्व, आणि पश्चिम ती पश्चिम, आणि हे दोघे कधीही एकत्र येणार नाहीत' असे म्हणणारी जुनी म्हण पूर्ण व्हावी म्हणून हा विवाह अपयशी ठरणार, असे ठरलेले होते.

'330' हे वर्ष दानियेल अकरावा अध्याय, चौवीसावा, सत्तावीसावा आणि एकोणतीसावा वचनांत थेट सादर केलेले आहे. यामुळे 313 ते 330 या सतरावर्षीय कालखंडाला दानियेल अकराव्या अध्यायाच्या भविष्यवाणीच्या रेषेत आणले जाते, आणि भविष्यवाणीतील अपरिहार्यतेनुसार 313 मधील पूर्व आणि पश्चिम यांचा तो करारात्मक विवाह

याच अध्यायातील पहिल्या करारात्मक विवाहाचा समांतर असल्याचे ओळखले जाते.

> “दानिएलच्या अकराव्या अध्यायातील भविष्यवाणी तिच्या संपूर्ण परिपूर्तीकडे जवळजवळ पोहोचली आहे. या भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीत जे बरेचसे इतिहास घडून गेले आहेत, ते पुन्हा घडतील.” Manuscript Releases, number 13, 394.

इ.स.पू. 261–246 या काळात राज्य करणाऱ्या Antiochus II Theos याने आपली पहिली पत्नी Laodice I हिला बाजूला करून, इजिप्तच्या Ptolemy II Philadelphus याची कन्या Berenice हिच्याशी विवाह केला. हा विवाह इ.स.पू. 252 मध्ये दुसऱ्या Syrian War चा शेवट करणाऱ्या शांतता-तहाचा एक भाग होता. त्यानंतर Constantine ने इ.स. 324 मध्ये Licinius वर विजय मिळविला तेव्हा तो विवाह समाप्त झाला, जसा Antiochus आणि Bernice यांचा विवाहही समाप्त झाला, जेव्हा पहिली पत्नी Laodice हिने इ.स.पू. 246 मध्ये Antiochus ला विष देऊन ठार मारले. दुसऱ्या Syrian War च्या समाप्तीचे चिन्ह ठरलेला तो विवाह, आणि Antiochus याचा खून, आणि त्यानंतर Bernice, तिचे मूल व तिच्यासोबतचा इजिप्शियन लवाजमा यांची हत्या, यांनी तिसऱ्या Syrian War ची सुरुवात चिन्हित केली. इ.स. 313 मधील त्या तह-विवाहाने Smyrna या चर्चद्वारे दर्शविलेला छळाचा काळ समाप्त केला आणि Pergamos या चर्चद्वारे दर्शविलेला तडजोडीचा काळ आरंभ केला.

सेल्यूसिड इतिहासाच्या प्रारंभी झालेला विवाह, सेल्यूसिड साम्राज्याच्या शेवटी झालेल्या त्या तह-विवाहाचे प्रतिरूप ठरला, जेव्हा अँटिओकस द ग्रेटने आपली कन्या क्लिओपात्रा I हिला प्टोलेमी V एपिफानेस याला दिले. हा विवाह इ.स.पू. १९३ मध्ये राफिया येथे झाला, परंतु उत्तराचा राजा आणि दक्षिणाचा राजा यांच्यामधील पहिल्या तह-विवाहाप्रमाणेच ही मैत्रीही लवकरच संपुष्टात आली. सेल्यूसिड साम्राज्याचे अल्फा आणि ओमेगा तह-विवाह, दानिएल अकरा मधील भविष्यवाणीच्या इतिहासात नंतर उल्लेखिलेल्या त्या तह-विवाहाचे प्रतिरूप ठरतात, जेव्हा ऑक्टेव्हियनने आपली बहीण ऑक्टेव्हिया मायनर हिला इ.स.पू. ४० मध्ये मार्क अँटनीला दिले. मार्क अँटनी आणि ऑक्टेव्हियन हे रोमच्या पूर्व आणि पश्चिम प्रदेशांवरील सत्तासंघर्षात गुंतले होते, जो इ.स.पू. ४४ मध्ये ज्युलियस सीझरच्या हत्येमुळे उद्भवला होता. इ.स.पू. ४० मध्ये त्या विवाहाच्या वेळी ब्रुंडिसियमचा तह प्रस्थापित करण्यात आला, आणि आठ वर्षांनी, इ.स.पू. ३२ मध्ये, मार्क अँटनीने औपचारिकरीत्या ऑक्टेव्हियाला घटस्फोट दिला व इ.स.पू. ३१ मधील अॅक्टियमच्या युद्धास कारणीभूत ठरला, जिथे मार्क अँटनी आणि क्लिओपात्रा, (अगदी शेवटची क्लिओपात्रा), या दोघांचाही अंत झाला.

सेल्यूकिड साम्राज्याच्या ओमेगा विवाह-संधीने पहिल्या क्लिओपात्रेला परिचित केले, जिने शेवटच्या क्लिओपात्रेचे प्रतिरूप धारण केले; तिच्या वंशपरंपरेच्या रेषेने इ.स.पू. 40 मध्ये रोमन साम्राज्याच्या भविष्यसूचक अल्फा विवाह-संधीशी जोडणारा दुवा निर्माण केला. त्या तीन संधी-विवाहांनी मिलानच्या अध्यादेशातील संधी-विवाहाचे प्रतिरूप दर्शविले आहे. मिलानचा अध्यादेश भविष्यसूचक वेढ्याची सुरुवात दर्शवितो; तो एक भविष्यसूचक चिन्ह दर्शवितो; तो एका नीतिमान मंडळीचा अन्यायी मंडळीत होणारा संक्रमणबिंदू दर्शवितो, आणि अशा प्रकारे सातांपैकी आठव्या असण्याच्या गूढाशी सुसंगत ठरतो. तो अशा संधी-विवाहाची नोंद करतो जो युद्धाचा शेवट करतो, त्या संधी-विवाहाच्या घटस्फोटापर्यंत; आणि अशा रीतीने युद्धाच्या आरंभाची नोंद करतो. त्या दोन रोमन विवाहांमध्ये, घटस्फोट साम्राज्याच्या एकीकरणास गती देतो. 313 हे एक्सेटर शिबिर-सभेलाही चिन्हांकित करते, जिथे मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाची घोषणा आरंभ होते आणि 22 ऑक्टोबरच्या बंद दारापर्यंत नेते.

पुढील लेखात आपण या सत्यांचा विचार पुढेही करत राहू.